

Janmaat

positief staat tegenover deze ontwikkeling? Is zij gewoon verder aan het nivelleren conform de wensen van de PvdA? Waar ligt de grens? Moeten mensen die keihard werken, net boven de armoedegrens blijven werken? Of zegt de regering: neen, er moet uiteindelijk een financiële stimulans zijn en al dat gepeuter aan de hoogte van het inkomen moet een keer afgelopen zijn? Wat is precies de opvatting van de minister hierover?

Minister **Melkert**: Voorzitter! Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat het onderwerp langzaam maar zeker wat uitdijt. Naar aanleiding van de referentie die door mevrouw Nijpels naar voren is gebracht, heb ik gepoogd een antwoord te geven op de vraag naar de verhouding tussen overheid en werknemers in het kader van demotiebeleid. Ik vind het volkomen reëel dat daarover een discussie wordt gevoerd. Ik meen evenwel dat het ook goed is om te bezien wie daar vanuit welke verantwoordelijkheid een positie moet innemen. Vooralsnog past de overheid op dat punt een terughoudende opstelling.

De heer **Van Wingerden** (AOV): Voorzitter! Is de minister het met mij eens dat de werkgelegenheid onder de toekomstige oudere werknemers de sleutel is voor de betaalbaarheid van de toekomstige AOW voor dezelfde groep werknemers? Mijn fractie zou voorts graag van de minister horen of en, zo ja, wanneer het kabinet met voorstellen komt om deze toekomstige probleemgroep aan het werk te houden en eventueel te helpen.

Minister **Melkert**: Voorzitter! De eerste vraag van de heer Van Wingerden sluit aan bij mijn pleidooi voor het voeren van een publieke discussie over de inschakeling en de blijvende participatie van ouderen op de arbeidsmarkt, langer dan tot op heden het geval is. Ik doel daarbij op de cijfers die aangeven dat veel ouderen na hun 55ste al niet meer deelnemen aan de arbeidsmarkt. Ik geloof niet, om meerdere redenen, dat dit een goede ontwikkeling is. De

heer Van Wingerden heeft een punt als hij zegt dat dit onderdeel uitmaakt ± het is echter niet het enige aspect ± van de vraag naar het draagvlak voor de AOW in de toekomst. In dat kader zal het kabinet zich daarover uitspreken. Ik heb al eerder verwezen naar het stuk vereisten van het sociaal stelsel en de bouwstenen voor een verdere discussie en besluitvorming in de toekomst die wij de Kamer op dat punt op Prinsjesdag zullen doen toekomen.

Aan de orde is de behandeling van:

- **de herziening van de procedureregeling grote projecten (24752).**

De **voorzitter**: Ik stel voor, de regeling conform het voorstel van de commissie voor de Werkwijze vast te stellen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Mediawet in verband met verlenging van het huidige toezicht op toegang tot draadomroepinrichtingen (24762).**

Dit wetsvoorstel wordt zonder beraadslaging en, na goedkeuring van de onderdelen, zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het rapport van de Tijdelijke commissie onderzoek Stichting Woningbeheer Limburg (24339).**

De **voorzitter**: Het gaat thans om het eerste deel van het debat, namelijk het debat met de commissie. Volgende week zal het debat met de staatssecretaris worden gevoerd. Vandaag is de eerste termijn van de Kamer aan de orde.

De beraadslaging wordt geopend.

De heer **Biesheuvel** (CDA): Voorzitter! De onderzoekscommissie heeft een uitgebreid onderzoek ingesteld naar de handel en wandel van de Stichting Woningbeheer Limburg, de WBL. De winst van het

onderzoek is dat de gehele gang van zaken rondom deze woningcorporatie helder is uiteengezet. In de visie van de onderzoekscommissie draagt een groot aantal betrokkenen verantwoordelijkheid voor de gang van zaken. In hoge mate en op de eerste plaats, zoals de commissie het uitdrukt, het bestuur van de WBL en de raad van toezicht. Maar ook de toezichhoudende gemeenten, het ministerie, de koepelorganisatie en de Kamer krijgen van de commissie een veeg uit de pan.

De fractie van het CDA vindt het van groot belang, dat bij de beoordeling van de resultaten van de onderzoekscommissie ook het zicht op de totaliteit van de volkshuisvesting en de ordening in het oog gehouden worden. Er zijn in ons land 800 woningcorporaties. Daaronder zijn er enkele die met een groter financieel deficit kampen dan de WBL. Uiteraard moet daarmee zorgvuldig worden omgesprongen; het gaat immers om veel gemeenschapsgeld. Het is echter niet zo, dat daardoor de gehele volkshuisvesting nu op springen staat. Om aan te geven wat bedoeld wordt met het plaatsen in de juiste proporties: de binnenkort te starten discussie over het zogenaamde prognosemodel, waarin als het ware alle investeringen en onderhoudsfinanciën nog eens op een rij worden gezet voorzover het de volkshuisvesting betreft, is van aanmerkelijk grotere betekenis voor de toekomst van de sector.

De meerwaarde van het werk van de onderzoekscommissie ligt vooral in het verkregen inzicht ten aanzien van de mate waarin betrokken partijen de eigen verantwoordelijkheid inhoud hebben gegeven. Hieruit kunnen ook voor de toekomst lessen worden getrokken. Hoewel de CDA-fractie het nog te houden debat met de staatssecretaris het juiste moment acht om de discussie over deze lessen te voeren, stellen wij nu al vast dat ook de onderzoekscommissie de nieuwe ordening als zodanig niet ter discussie stelt. Het zou trouwens ook merkwaardig zijn om aan de gang van zaken bij één corporatie meteen de conclusie te verbinden dat de ordening in de volkshuisvesting op de helling moet. Het zij nog maar eens gezegd, de oude ordening had een grote, bijna verstikkende overheidsbemoediging die onvoldoende ruimte gaf aan de